

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203802
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119203802.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: Prima Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: H. H., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, B., o zaplatenie 1.109,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 1.4.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia 1109,64 eur s úrokom 28% z dlžnej sumy ročne od 8.3.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi zmluvou o povolenom prečerpaní na účte, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Výveskou úrokových sadziieb. Účastníci uzavreli dňa 2.10.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte ako zmluvu uzatvorenú na diaľku -cez internetbanking, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1000,- EUR s variabilnou úrokovou sadzbuou vo výške 19,90 % ročne. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ust. § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa tvrdenia žalobcu, zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu Dovolené prečerpanie na účte s úrokom 19,90% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj bodom 8 VOP. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 eur, ktoré realizoval podľa bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0 eur. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- EUR dňa 12.03.2018 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte.

3. V konaní súd vydal dňa 15.5.2019 platobný rozkaz sp. zn. 14Csp/31/2019-99, ktorým žalobe vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. Ten odôvodnila tým, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa povoleného prečerpania riešila cez internet, pretože mala vážne finančné problémy a potrebovala riešiť jej nepriaznivú situáciu. O tom, že bude musieť platiť také vysoké úroky nemala vedomosť, pretože samotná reklama hovorila len o výhodách. Nemá vedomosť o tom, že by podpisovala dokumenty, kde boli uvedené sankcie, s ktorými môže byť postihnutá v prípade, ak nedodrží zmluvné podmienky. Čo sa týka sumy, ktorú požaduje žalobca uhradiť, nemá vedomosť z čoho sa skladá, akú výšku pôžičky nevrátila a aká je výška úrokov a poplatkov.

5. Tiež zdôraznila, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy mala uzatvorené viaceré úverové zmluvy, ktoré ledva splácala a s viacerými bola v omeškaní. Banka sa neinformovala o jej finančnej situácii. Mala uzatvorenú zmluvu s Home Credit Slovakia, a.s., Silver Side, Zinc Euro, kreditné karty. Ďalej žalovaná uviedla, že požiadavka žalobcu týkajúca sa úrokov, poplatkov a pokuty je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatná. Zo žaloby nie je zrejmé, aká je skutočná výška istiny, a koľko z uvedenej sumy tvorí istina, koľko úroky a poplatky. Pokiaľ má vrátiť žalobcovi istinu, žiadala, aby jej povolil splácanie v splátkach po 30 eur mesačne.

6. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že základné náležitosti zmluvy o poskytnutí služby povolené prečerpanie ako spotrebiteľského úveru sú priamo v texte samotnej zmluvy; VOP, Sadzobník a Výveska majú vo vzťahu k tejto zmluve iba spresňujúcu funkciu, podrobnejšie vysvetlenie mechanizmov čerpania a splácania prostriedkov povoleného prečerpania na účte a pod.. Voči žalovanému si uplatnil len nárok na dohodnuté poplatky, ktorých priznanie je podmienené akceptovaním ustanovení VOP a Sadzobníka poplatkov ako súčasťou Zmluvy o bežnom účte a úrok z titulu nepovoleného debetu na účte žalovaného, ktorého opodstatnenie je dané zákonnou úpravou Prekročenia (keďže ide o úrok odlišný od úroku uplatneného na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní).

7. Nárok na poplatky súvisiace s vedením účtu sú vo VOP a tým sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorým textom zmluvy žalovaný vyslovil súhlas svojím podpisom, ďalej tiež s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a v neposlednom rade s ohľadom na ust. § 273 Obchodného zákonníka v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu (§261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), ktorý výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach umožňuje.

8. Nárok na úrok z prekročenia (z nepovoleného debetu) je uplatnený na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní poskytol žalovanému úverový limit na účte, t.j. povolené prečerpanie. Po porušení podmienok poskytnutia tohto limitu, tj. porušení povinností z uvedenej zmluvy (prekračovaním poskytnutého limitu Povoleného prečerpania), žalobca žalovanému zrušil poskytnutý limit povoleného prečerpania na účte. Po zrušení poskytnutého úverového limitu formou Povoleného prečerpania vznikol žalobcovi nárok na úrok titulom Prekročenia na účte, ktorý je v rámci zmluvnej dokumentácie upravujúcej vedenie účtu označovaný ako nepovolený debet. V zmysle § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Zmluva o účte pre prípad prekročenia v zmysle zákona nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaj o výške úroku. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe Žalobca zverejňuje všeobecné obchodné podmienky ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke. a to nielen aktuálne. ale i historické. Okrem toho bol žalovaný v prvostupňovom konaní preukázateľne informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia. Ustanovenie VOP, ktoré obsahuje dotknuté dojednanie o úroku pre prípad nepovoleného debetu, takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle platných Všeobecných obchodných podmienok bod 3.4 banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených. V zmysle bodu 3.8 klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných

transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, ustanovenia VOP iba reflektujú ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Na základe uvedeného sa teda v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu citovanú vyššie. Vychádzajúc zo zásady prezumpcie znalosti zákona, je len logické že žalobca sa rozhodol upraviť v Obchodných podmienkach ustanovenia týkajúce sa zmluvného úroku pri nepovolenom debete čo najbližšie zákonnej úprave. Je zrejme, že v prípade prekročenia ide o zákonný inštitút.

9. Na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní, a to aj celkom bez vysvetľujúcej a doplňujúcej úpravy obsiahnutej vo VOP, Sadzobníku poplatkov a Výveske úrokových sadzieb si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na vrátenie sumy vyčerpaných prostriedkov a súvisiaci nárok na dohodnutý zmluvný úrok (z povoleného prečerpania). Úroková sadzba povoleného prečerpania bola priamo v texte zmluvy vymedzená úrokovou sadzbou 19.9 % p.a., a to hneď v prvom bode, z čoho je zrejme, že neobstojí obrana žalovanej, v rámci ktorej uvádza, že o uvedenej výške úroku nemala vedomosť. Pre úplnosť dodávame, že žalobca marketingovo (reklamou) nikdy nepropagoval povolené prečerpanie k bežnému účtu, preto námietka žalovanej v tomto smere nemá nielen právne ale ani absolútne žiadne vecné opodstatnenie.

10. K skúmaniu schopnosti žalovaného splácať úver pred jeho poskytnutím; uviedol, že zo žaloby ako aj zo samotnej povahy poskytnutého úverového limitu povoleného prečerpania - t. j. poskytnutie úverového rámca k bežnému účtu klienta - je zrejme, že - žalobca pre žalovaného viedol pred poskytnutím úveru bežný účet, na základe čoho disponoval informáciami o finančnej situácii žalovaného. Z uvedeného je zrejme, že v žiadnom prípade neobstojí námietka, podľa ktorej žalobca nijakým spôsobom neskúmal finančnú situáciu pri poskytnutí limitu povoleného prečerpania. Okrem uvedeného vyhotovil report zo Spoločného registra bankových informácií a z Nebankového registra klientskych informácií, ktorý uskutočnil žalobca v vzťahu k žalovanej pred poskytnutím limitu povoleného prečerpania, ide o automatický dopyt, ktorým banka zisťuje existenciu záväzkov žiadateľa a zároveň existencie nesplácaných záväzkov; v čase vykonania predmetného dopytu žalovaná nebola so splátkami svojich záväzkov v omeškaní.

11. K námietke neprimeranosti úrokov a poplatkov a rozpor s dobrými mravmi uviedol, že všetky poplatky a úroky boli účtované v súlade s aktuálnym Sadzobníkom poplatkov resp. Výveskou úrokových sadzieb, ktoré sú verejne dostupné a s ktorými žalovaná vyjadrila súhlas v rámci uzatvorených zmluvných dokumentov. O všetkých zmenách uvedených v dokumentoch bola žalovaná informovaná výpismi z účtu ako aj prostredníctvom Internetbankingu. Výška úrokov a poplatkov zodpovedá obdobným bankovým produktom, resp. výške úroku pri prekročení ako aj výške poplatkov za obdobné služby na bankovom trhu v rozhodnom čase. Poukázal na ust. § 53 ods. 6 OZ ktorým je obmedzená výška odplaty tak, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Poukázal na ust. § 1a ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Z.z. podľa ktorej odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo

pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa ust. § 1 ods. 4 vyhlášky č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. U uvedeného vyvodil záver, že úroková miera 17,9% podstatne neprevyšovala priemernú výšku úroku a nebola ani vo výške odporujúcej zákonu a vyhláške. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012. so. zn. 5 Cdo 26/2011, podľa ktorého neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V danom prípade súd považoval za výšku úrokov, ktorá podstatne presahovala obvyklú takú, ktorá takmer 4- násobne až 5,5-násobne presahovala obvyklú úrokovú mieru. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove čk. 14Co/10/2018-154 zo dňa 14.06.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, že úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov a nemožno sa v súvislosti s posúdením primeranosti výšky úrokového zaťaženia tak, ako to urobil súd prvej inštancie, stotožniť. Súd prvej inštancie v podstate urobil záver o tom, že dohodnutá úroková miera bola vyššia, než je priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v predmetnom období, že ide o dohodnutie úroku v rozpore s dobrými mravmi. Takýto právny záver nie je opodstatneným. V tejto súvislosti je dôvodnou odvolacia námietka, ktorá poukazovala na aplikáciu ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. v spojení s ust. § 1a ods. 1, 4 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Výška úroku nepresiahla mieru najvyššej prípustnej odplaty, ktorú by upravoval všeobecne záväzný právny predpis a neprekračovala ani dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri aplikácii § 1a ods. 1,4 nariadenia vl. č. 87/1995 Z.z.. Obdobne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach čk. 1Co/247/2017 zo dňa 12.6.2018, rozsudok Krajského súdu čk. 1Co/317/2017 zo dňa 17.10.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach čk. 1Co/86/2018 z 5.12.2018, ktoré boli rozhodnuté vedením obdobných dôvodov.

12. K námietke absencie špecifikácie zložiek žalovanej sumy žalobcu uviedol, že priamo v žalobe uviedol prehľad všetkých transakcií zrealizovaných na účte žalovanej v členení na jednotlivé transakčné typy, okrem iného aj bezhotovostné a hotovostné prijaté a odoslané úhrady, vrátane súm všetkých poplatkov a úrokov, preto neobstojí námietka žalovanej, ktorá tvrdí, že toto rozčlenenie žalobca neuviedol. K námietkam žalovanej ohľadom nároku na úrok z prekročenia opätovne poukázal na jeho predchádzajúci odkaz na ust. § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na vznik nároku na úrok z prekročenia (v danom prípade je nutné posudzovať debetný zostatok na účte ako prekročenie po výpovedi dohodnutého povoleného prečerpania) postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca si túto informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil poskytnutím VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení Zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil. Zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické. Okrem toho bol žalovaný v prvostupňovom konaní preukázateľne informovaný o svojom prekročení na účte; výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia internetbankingom, do ktorého mal žalovaný prístup a v ktorom sú všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Kapitalizácia úroku, ktorú žalovaný namieta, je inherentnou súčasťou inštitútu prekročenia, resp. kontokorentného úveru na účte, keďže disponibilný zostatok na účte nad rámec účtovného zostatku (z dôvodu prekročenia, resp. povoleného úverového limitu) sa použije na krytie všetkých debetných transakcií v danom kalendárnom mesiaci, vrátane zaúčtovaných debetných úrokov. Mesačné účtovanie úroku je taktiež štandardné na bankovom trhu a bolo riadne dohodnuté pre prípad kreditného ako i debetného úročenia bežného účtu aj v danom prípade. Na otázku nároku veriteľa na úrok, ktorý má byť podľa žalovaného obmedzený do času zosplatnenia dlhu (v danom prípade zrušenia úverového limitu na účte) dáva v aktuálnom judikáte jednoznačnú odpoveď dovolací súd, a to Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019; ktorý v rozhodnutí Najvyšší súd SR, odkazujúc na judikatúru Súdneho dvora EÚ, celkom jednoznačne uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný (obchodný) úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu, a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom. Tento záver dovolací súd odôvodňuje najmä odlišným účelom, resp. cieľom

(zmluvného) úroku a úroku z omeškania. „(...) v súvislosti s právnou otázkou či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdného dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného zosplatnenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania”.

13. K námietkam žalovanej ohľadom skúmania platobnej schopnosti pred poskytnutím úverového limitu; opäť opakujeme stanovisko žalobcu z jeho ostatného podania, v ktorom uviedol, že jednak pre žalovaného viedol pred poskytnutím úveru bežný účet, na základe čoho disponoval informáciami o finančnej situácii žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že v žiadnom prípade neobstojí námietka, podľa ktorej žalobca nijakým spôsobom neskúmal finančnú situáciu pri poskytnutí limitu povoleného prečerpania, jednak záväzky žalovaného pred poskytnutím úveru preveril v SRBI a NRKI, tak ako to preukázal reportom priloženým k predchádzajúcemu podaniu žalobcu a navyše, v danom prípade nebola splnená hypotéza zákonnej normy ust. § 7 ods. 1, v ktorom zákone explicitne vymedzuje hrubé porušenie povinnosti veriteľa, zakladajúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tiež uviedol, že existencia záväzkov žiadateľa o úver pred poskytnutím úveru a priori neznamená nemožnosť poskytnutia úveru, resp. úverového rámca, tak ako to naznačuje žalovaný, keďže poskytnutie úveru v takom prípade - tak ako tomu bolo aj v prípade žalovaného - závisí od toho, či existujúce úvery žiadateľ riadne a včas spláca a či z obrátov na bežnom účte možno založiť predpoklad, že žiadateľ bude poskytnutý úver splácať popri ostatných záväzkoch. V čase poskytnutia úverového rámca žalovaný riadne a včas splácal svoje existujúce záväzky.

14. K žiadosti o umožnenie splátok na splácanie záväzku žalobca uviedol, že je ochotný pristúpiť na súdny zmier, pričom súhlasí s jeho uzatvorením aj mimo pojednávania, výlučne v prípade, ak by sa žalovaná celý nárok tak ako bol žalobcom uplatnený zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 90 eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti zmiernu a pod hrozbou straty výhody splátok pri neuhradení čo i len jednej splátky.

15. Žalovaná v duplike zotrvala na tom, že úver je bezodplatný a bezúročný. Uviedla, že ak by žalobca zisťoval jej príjmy, určite by jej úver neposkytol. Rozporovala najmä úročenie istiny po zosplatnení zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, čo považovala za neprijateľné, nakoľko sa jedná o duplicitný nárok. Na úrok vo výške 28% by mal mať žalobca nárok len do zosplatnenia, následne len na úrok z omeškania.

16. Súd v konaní rozhodol rozsudkom č. k. 14Csp/31/2019-138 zo dňa 4. februára 2020 tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 960,17 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000,17 eur od 1.12.2018 do 27.12.2018 a zo sumy 960,17 eur od 28.12.2018 do zaplatenia s povolením žalovanej plniť v splátkach po 90 eur mesačne vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a žalobu vo zvyšku zamietol.

17. Proti rozsudku v zamietavej časti podal odvolanie žalobca, ktorý namietal nesprávnosť právneho posúdenia nároku, ktorý si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, na ktorú web stránky odkazuje. Žalobca si informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil, a to poskytnutím VOP sadzobníka poplatkov a

vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil, zverejnením VOP, ako i výšky úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročenia internet bankingom, do ktorého mal žalovaný prístup a v ktorom sú všetky informácie. Žalobca tak má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte. Poukazuje tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/39/2018 z 23.01.2019, ako aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016. V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka možno odkázať na všeobecné obchodné podmienky, čo žalobca urobil a týmto preukázal aj dôvodnosť ním uplatneného nároku. Poukazuje na všeobecné obchodné podmienky bod 3.4, 3.8, 3.12. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Ohľadne povahy prekročenia formy dohodnutia úroku pri prekročení žalobca odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že ust. § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch je dôkazom o tom, že v prípade zmluvy o otvorení bežného účtu, a ak veriteľ umožní spotrebiteľovi prekročenie, nie je vôbec stanovená zákonná povinnosť uvádzať v zmluve o otvorení bežného účtu úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Žalobca tiež odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/39/2018 z 23.01.2019, v ktorom odvolací súd považoval za nevyhnutné rozlišovať medzi povoleným a nepovoleným prečerpaním. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy, ktoré má za následok nielen právo banky požadovať úroky za prečerpanie finančných prostriedkov na účte, ale aj právo na zrušenie takéhoto účtu. Ohľadne nároku na úrok 28 % ročne žalobca odkazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018. Z tohto rozsudku vyplýva, že úprava nároku na úrok pri nepovolenom debete vo VOP nie je žiadnou špecifickou zmluvnou podmienkou zavedenou výlučne žalobcom, ale vyplýva z ustanovení Obchodného zákonníka, ako aj zo Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podstatné je, že debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria prekročenie s poukazom na § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania. Tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/190/2018 z 15. novembra 2018. V konaní nebolo preukázané, že by došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od zmluvy. Tvrdenie, že v prípade odstúpenia od zmluvy nemá veriteľ nárok na žiadne plnenia od spotrebiteľa okrem peňažných prostriedkov, ktoré boli spotrebiteľovi poskytnuté, nemá oporu v zákone. V tejto súvislosti poukazuje na všeobecné obchodné podmienky bod 3.11.5 písm. b/, ako aj bod 3.11.6. Z týchto ustanovení vyplýva, že ani odstúpenie od zmluvy o bežnom účte v prípade, že sa tento dostane do nepovoleného prečerpania, nie je dôvodom na to, aby banke súdy odmietali priznať akékoľvek ďalšie plnenie nad rámec istiny. Občiansky zákonník umožňuje zmluvne dohodnúť, že zmluva sa odstúpením nezrušuje od počiatku. Uvedené reflektujú VOP vo vyššie uvedenom ustanovení. Aj v prípade zániku zmluvy na základe odstúpenia od zmluvy jednou zo zmluvných strán banka má nárok na odplatu za poskytnuté služby. Za poskytnuté služby má veriteľ nárok na odplatu, ktorou je odplata (úrok) za prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania. Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu Prešov č. k. 25Co/64/2018-207 zo dňa 18.12.2018. Pokiaľ ide o úrok po zosplatnení, žalobca v danej právnej otázke poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019. V predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd SR, odkazujúc na judikatúru Súdneho dvora EÚ, celkom jednoznačne uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie úveru, a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom. Tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zo súdnej praxe pod č. 55/1996, v zmysle ktorého úroky vo výške dohodnutej pri poskytnutí úveru patria do splatnosti úveru, ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške. Pri absencii právnych noriem obmedzujúcich predmetný nárok veriteľa existuje množstvo zákonných ustanovení, z ktorých priamo, resp. výkladom vyplýva záver, podľa ktorého nárok veriteľa na dohodnutý úrok nie je viazaný na zosplatnenie dlhu, ale na vrátenie úveru. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj na § 16 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tiež § 13 ods. 3 uvedeného zákona. Ak zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení aj veriteľ. V ďalších dôvodoch odvolania odvolateľ polemizuje s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co/190/2014.

18. Súd druhej inštancie odvolaniu vyhovel. Konštatoval, že právny záver súdu prvej inštancie nemožno považovať ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu za správny. Záveru súdu prvej inštancie zodpovedá dlhotrvajúca prevažná rozhodovacia prax súdov v Slovenskej republike, a teda tento záver v čase vydania rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá ustálenej rozhodovacej praxi. Dňa 16. júna 2020 však rozhodol Najvyšší súd uznesením vydaným pod sp. zn. 5Cdo/42/2020, pričom z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva: „Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods.6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere §497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods.2 OZ). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanie, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednanie, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednanie nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva

zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Uvedená judikatúra súdu vyššej inštancie však sama osebe nebola dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Argumentácia súdu prvej inštancie, rovnako ako citovaná judikatúra sa dotýka úroku z úveru ako inštitútu v zmysle § 502 Obchodného zákonníka. Uplatneným a zároveň zamietnutým nárokom je však úrok za nedovolené prečerpanie úveru.

19. Zdôraznil, že podľa ustanovenia § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

20. Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na prekročenie sa vzťahujú ustanovenia o najvyššej prípustnej výške odplaty podľa Občianskeho zákonníka.

21. V prípade úroku za nepovolené prečerpanie, t. j. úroku z prekročenia, ide o špecifický právny inštitút, ktorý sa riadi vyššie citovanou právnou úpravou. Aj úrok z prekročenia je do istej miery úrokom z úveru, má však aj sankčný charakter, preto ho nemožno stotožňovať s úrokom z úveru podľa § 502 ObZ. Nárok na úrok z prekročenia vznikne banke za podmienok stanovených vo vyššie citovaných ustanoveniach v prípade, keď klient poruší zmluvu tým, že sa dostane do nepovoleného prečerpania. Súd prvej inštancie uplatnený nárok ale podľa relevantných ustanovení neposúdil, a teda ani nevyhodnotil rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vec prejednať a rozhodnúť, vychádzajúc z podanej žaloby (predmet konania určujú rozhodujúce skutkové tvrdenia a petit), posúdiť uplatnený nárok v zmysle vyššie citovaných ustanovení §§ 2, 18 zákona 129/2010 Z.z. platného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť, či zo strany žalovanej k nedovolenému prečerpaniu došlo, vychádzajúc zo zákonnej definície nedovoleného prečerpania v zmysle § 2 písm. f/ citovaného zákona, keď jednou z podmienok nedovoleného prečerpania je, že veriteľ spotrebiteľovi umožní disponovať prostriedkami nad rámec zostatku na účte (to nie je splnené pri účtovaní poplatkov za služby). Pokiaľ by konanie žalovanej vykazovalo znaky nedovoleného prečerpania, súd musí vyhodnotiť splnenie podmienok na vznik nároku banky v zmysle § 18 ods. 1-3 citovaného zákona. Zároveň bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania.

22. V konaní súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, ktorý neúčast' ospravedlnil.

23. Žalovaná zotrvala na svojich vyjadreniach. Osobitne zdôraznila, že zmluvu podpisovala na diaľku a doposiaľ jej nič nebolo doručené.

24. Súd opakovane vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

25. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

26. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

27. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

28. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

30. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

31. Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

32. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

33. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

34. Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

35. Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z.z., povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

36. Podľa § 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z., prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

37. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

38. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

39. Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o

a) období, ktorého sa výpis z účtu týka,

b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania,

c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume,

d) novom zostatku,

- e) dátume a výške splátok spotrebiteľa,
- f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období,
- h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

40. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

41. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

42. Podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

43. Podľa § 4 ods. 7 zák. č. 266/2005 Z.z., ak je zmluva na diaľku uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií uvedených v odsekoch 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, dodávateľ je povinný zaslať spotrebiteľovi tieto informácie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu bezprostredne po uzavretí zmluvy na diaľku.

44. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte zo dňa 2.10.2017 bol žalovanej poskytnutý úver, debet do výšky limitu prečerpania 1.000 eur na účte SK175600000002519157003 pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,9%, odplate 19,9% stanovenej v zmysle všeobecných podmienok, poplatkami stanovenými v čl. 2.

45. V čl. 3 bola žalovaná ako klient bola upozornená na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP, Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku z omeškania vo výške 5% p.a. z prekročenej čiastky limitu PP a prípadne zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti PP, vymáhanie súdnou cestou.

46. V čl. 8 žalovaná potvrdila oboznámenie s úrokovou sadzbou a prevzatie Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, VOP a Sadzobníka. Tiež v čl. 12 prevzatie všetkých informácií v dostatočnom predstihu.

47. Súd sa oboznámil aj so všeobecnými podmienkami a sadzobníkom.

48. Hoci súd druhej inštancie uložil súdu prvej inštancie opätovne preskúmať aj splnenie si povinností veriteľa podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca počas celého konania nepreukázal, že by doručil žalovanej ako dlžníčke a spotrebiteľovi informoval pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné

spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť a taktiež z dôvodu prekročenia, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, žalobca ako veriteľ nepreukázal, že si nesplnil povinnosť bezodkladne informovať spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o prekročení, výške prekročenej čiastky, úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania a iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov. Rovnako nepreukázal, že by si splnil povinnosti podľa § 4 ods. 7 zák. č. 266/2005 Z.z. z dôvodu, že zmluva uzavretá na diaľku na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, neumožňovala poskytnutie informácií uvedených v odsekoch 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, teda že by jej požadované listiny alebo údaje na trvanlivom médiu poskytol. Za takéto poskytnutie nie je možné považovať ani prípadné zaslanie elektronických údajov - súboru do dátovej schránky, cloudového úložiska či umožniť nahranie údajov po uzavretí právneho úkonu s uložením na pamäťové médium spotrebiteľovho zariadenia alebo zariadenia, ktorým uskutočnil operáciu.

49. Súd prvej inštancie opätovne poukazuje na skutočnosť, že v prvšom rozsudku priznal veriteľovi nárok na úroky z prečerpania. Nevyhnutné si je ale uvedomiť, že prečerpanie na bežnom účte znamená postup podľa § 710 Obchodného zákonníka, teda že dlžník, ktorý je majiteľom bežného účtu, čerpá finančné prostriedky aj vtedy, keď nemá dostatok prostriedkov na účte. Charakteristické je, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď vlastník účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte. Nejedná sa o pohľadávky banky z dôvodu vedenia účtu či iné jej nároky voči klientovi mimo tých, ktorých úhradu vykoná na základe mandátu. Jedná sa o poskytnutý debet, z ktorého dlžník realizuje úhrady. Prečerpanie nenastáva vtedy, ak banka odstúpi od zmluvy (vykoná predčasnú splatnosť úveru) a na účte zostane záporný stav. Nepovolené prečerpanie môže znamenať len určité úhrady do zúčtovania stavu na účte, keď suma príkazov presiahla dohodnuté prečerpanie (§ 2 písm. e/ a f/ zák. č. 129/2010 Z.z.).

50. Súd však len zamietol uplatnený nárok na úrok veriteľa po tom, ako zrušil debet na účte, povolené prečerpanie, teda vyjadril vôľu, aby zanikol zmluvný vzťah na základe ktorého by poskytoval dlžníkovi prostriedky, teda vykonával platby aj keď majiteľ účtu - dlžník, nemá dostatok prostriedkov na účte. Keďže sa jedná o kontokorentný vzťah, nemožno naň vôbec aplikovať názor Najvyššieho súdu SR vyložený v uznesení sp. zn. 5Cdo/42/2020, pretože pri tomto type úveru nie je možné vopred poznať rozsah prečerpania a tým aj celkovú sumu úrokov, ktorú by mal dlžník zaplatiť a tiež aj z dôvodu, že prekročenie nie je poskytnuté na určitú dobu, ale do odvolania, teda právnej skutočnosti závislej na vôli veriteľa. Teda nie je možné určiť sumu úrokov, na ktorú by mal veriteľ právo v prípade riadneho plnenia. (naviac, súd prvej inštancie pri všetkej účte musí uviesť, že takýto názor sa síce snaží riešiť právny problém, ktorý neriešil zákonodarca, ale riešenie nemá oporu v zákone).

51. Pokiaľ však veriteľ žiada vrátiť celý úver pred dobou jeho splatnosti (default, zosplatenie), vyjadril tak vôľu, aby dlžník napriek dohode v zmluve vrátil predčasne všetky prostriedky a to napriek tomu, že pôvodne ich nemusel vrátiť do určitej doby (mal povolený debet) alebo žiadal predčasné vrátenie napriek pôvodne dohodnutému splácaniu v splátkach. Zväčša je to následkom porušenia dohodnutých povinností, najmä omeškania s úhradou jednej alebo viacerých splátok a pod., ale jednoznačne vyjadruje vôľu zániku úveru, teda dočasného prenechania peňažných prostriedkov do užívania.

52. Opätovne súd musí zdôrazniť, že od 1.12.2018 stanovil žalobca žalovanej prečerpanie na 0 eur, teda prestal realizovať príkazy dlžníka nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, fakticky „zrušil“ úver prostredníctvom povoleného prečerpania. Uvedená skutočnosť sa z dôvodu zániku povinností veriteľa nedá vysvetliť iným spôsobom, ako odstúpením od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka. Nie je totiž možný rovnovážny stav (nerovnovážny spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ibaže je individuálne dojednaný), na základe ktorého je povinný plniť iba spotrebiteľ, teda uhrádzať zmluvné úroky aj naďalej (§ 53 ods. 4 písm. h/ k/ a násl. Obč. zák.).

53. Je nepochybné, že zrušením povoleného prečerpania je spotrebiteľ povinný vrátiť celé plnenie, teda istiny, poplatky a úrok do dňa zosplatenia, avšak takýto nárok po zosplatení už nie je možné z dôvodu zániku právneho vzťahu považovať ďalej za úver. Žalobca si pritom úrok z prečerpania (podľa § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z.z. povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje

spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa) neuplatnil ako zmluvnú pokutu či dohodnutý úrok z omeškania alebo iný platný právny inštitút.

54. Nakoľko si veriteľ nesplnil povinnosti uložené § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 4 ods. 7 zák. č. 266/2005 Z.z., nemožno mu priznať plnenie na ktoré by mal nárok, keby si splnil povinnosti (súd uvádza, že takýto nárok - úver priznal v prvom rozsudku) a nepreukázal, že by mu vznikol nárok na zaplatenie úrokom 28% zo sumy 1109,64 eur od 8.3.2019 do zaplatenia, žalobu opätovne zamietol.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Nakoľko úspech žalobcu bol neúspešný, žalovaná výslovne prehlásila, že jej trovy konania nevznikli a neuplatňuje si ich (od platenia súdnych poplatkov bola oslobodená), súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).